

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVII. évfolyam 14. szám. 2016. július 15.

Ára 0,80 lej

Ne legyünk szervizegyház

Egyházkerületi közgyűlés Széken

Fotók: Somogyi Botond

Tizenegy fiatal lelkipásztor felszentelésével kezdődött június 29-én a mezőségi Széken az Erdélyi Református Egyházkerület közgyűlése. Az ünnepi istentiszteleten Kató Béla püspök hirdetett ígét, aki a 2Móz 3,1–15 alapján az isteni elhívásról beszélt. – Sokszor mi is fel-

tesszük magunkban a kérdést, hogy egyáltalán elhívott-e minket az Úr – fogalmazott a püspök. Elküldi Mózeset a fáraóhoz, ugyanakkor elmagyarázza, hogy mit kell tennie ott. Jézus is elküldte tanítványait, és nekik is útmutatást adott, miként kell hirdetni az evangéliumot a világon.

– Lehet, hogy néha szabadkozunk – mert betegek, elesettek vagy alkalmatlanok vagyunk –, de Isten ezt nem fogadja el. Hanem erőt ad ahhoz, hogy elmenjete az örömmel hirdetni.

(Folytatása a 4. oldalon)

Ami nem a Szentírás szerint való, az nem származhat Szentlélektől

Beszélgetés Kató Béla püspökkel

Kató Béla püspök a közelmúltban Észak-Amerikában járt, ahol nemcsak a kanadai presbiteriánus egyház zsinatán vett részt, hanem Washingtonban találkozott amerikai szenátorokkal és észak-amerikai magyar közösségekkel is. Először arról kérdeztem, kinek a meghívására, milyen célból látogatott a tengerentúlra.

– Az észak-amerikai presbiteriánus egyházzal régi kapcsolata van egyházkerületünknek. A korábban megkötött partnerségi egyezmény szellemében látogattam meg őket, tavaly ők jártak nálunk. A kanadai meghívás aktualitását az adta, hogy Brian Johnston – aki a kolozsvári teológián 20 évet szolgált angoltanárként, kórusvezetőként – nyugdíjba vonult. Ezért az ottani zsinaton az őt kiküldő

egyháznak e sokrétű munkát megköszöntem. A találkozó arra is alkalmat adott, hogy beeláthattunk a tőlünk nyugatabbra levő egyházak életébe.

– Melyik volt a leghangsúlyosabb téma?

– A számos beszámoló és bizottsági jelentés mellett a leghevesebb vitát a melegházasság elfogadásáról szóló beszélgetés jelentette. A

vita évek óta folyik közöttük, de szavazásra még eddig egyetlen ülésvezető sem bocsátotta. Az idén is így történt. Az viszont nyilvánvaló volt, hogy szavazás esetén elfogadták volna a melegházasság intézményét. A moderátorral

utólag beszélgettem, és elmondta: amennyiben szavazásra kerül sor, az egyházban szakadás áll be.

Somogyi Botond

(Folytatása az 5. oldalon)

Tanulságos igék

A Szentlélekről (V.)

A Lélek megszorítása

„És meg ne szomorítsátok az Isten Szentlelkét, aki által megpecsételtetek a váltság napjára.” Ef 4,30

A világ rettenetes bűnöket tud elkövetni, súlyos vétkek terhelhetik a lelkét. De vannak olyan bűnök, amelyek a világban nem fordulnak elő, ám ott vannak Isten gyermekeinek életében. Ilyen bűn a Lélek megszorítása.

Megszorítani csak olyan valakit lehet, akivel szoros kapcsolatban állunk. A hívő ember a Lélekkel mély és szoros kapcsolatban él. Épp ezért történhet meg, hogy megszorítjuk a Szentlelkét. Ezért figyelmeztet Pál e levelében, amelynek egyetlen témája a gyülekezet és a hívők élete és munkája.

Pál apostol ebben a városban is hirdette az evangéliumot. Isten kegyelméből a Szentlélek csodájaképpen itt is emberek jutottak hitre, és váltak a gyülekezet tagjaivá. Pál szerint Isten az ő Szentlelkével elpecsételte őket. A Bibliában ennek a szónak többféle jelentése is van. Az első az, hogy amikor valakit elpecsételtek, akkor az annak a tulajdonává vált. A pecsét a tulajdonosra utalt. Régen a királyoknak és császároknak volt pecsétje, és minden tárgyra, birtoklevelükre ráütötték azt. Amikor a Szentlélek elpecsétel minket, akkor ez azt jelenti, már nem a Sátán tulajdona vagyunk, hanem Krisztuséi lettünk.

A második jelentése a szónak az, hogy ha valamit elpecsételtek, akkor az védve van

minden támadástól, azt már nem lehet eltulajdonítani. Olyan tárgyakat, amelyeknek nincs tulajdonosuk, könnyű eltulajdonítani. De Isten gyermekei már ott van a pecsét, és ezért már senki sem ragadhatja ki őket Isten védelméből. Ezért mi a legbiztonságosabb védelem alatt élünk. Mekkora áldás tehát, ha így élhetünk! Jézus szerint akit a Lélek elpecsételt, azt már senki sem szakíthatja ki az Atya kezéből, az biztonságban van.

Ez vajon minden hívőre érvényes? Pál apostol ezt minden hívőnek írja: elpecsételtetek a teljes váltság napjára. Ez olyan bizonyosság, amiben nem lehet kételkedni, ám csodálkozni és örülni lehet neki. Kik pecsételtetek el a Szentlélekkel? Azok, akik hallották az igazság beszédét. Pál két és fél éven át hirdette nekik az evangéliumot. Sokan hittek benne, s kegyelméből hit által üdvösségre jutottak. Az efézusi gyülekezet tagjai megértették: Krisztuson kívül nincs üdvösség, csak veszedelem és kárhozat. Ők ezt nemcsak hallották, hanem el is hitték. Ezért a Szentlélek elpecsételte őket, s ők tudták: attól fogva az Úréi.

Téged elpecsételt már az Úr? Honnan tudod, hogy ez a te életedben is megtörtént? Onnan, hogy elhiszed: nincs másban üdvösség. Elhiszed, hogy Krisztus azért jött, hogy téged is megtartsa. Ha ezt hiszed, akkor a Szentlélek téged is elpecsételt.

A pecsét rajtunk marad a teljes váltság napjáig, ez Jézus visszajövele. Ha az a nap eljön, akkor már semmi sem tud elvonni Istentől, a bűn már nem kísért. Akkor már nem tudjuk a Szentlelkét megszorítani. De az apostol figyelmeztet, amely azt mutatja, Isten gyermekeinek az életében fennáll a veszély, hogy ezt megtegyék. Isten gyermeke okozhat szomorúságot és örömet is Istennek.

Mivel szomorítjuk meg Isten Szentlelkét? Világosan kell látnunk, az intés sok más között hangzik el. Első olvasásra úgy tűnik, nem is illik be a többi közé. De ezt is a szöveg összefüggésében kell olvasni. Pál itt az efézusi keresztyéneket arra inti: szent életet éljenek úgy, ahogy az Isten gyermekeihez illik. A mi életfolytatásunk egészen más kell hogy legyen, mint a hitetlenké. Vagyis vetközzük le az őembert, és öltözzük fel az új embert. Hogy szomorítjuk meg hát Isten Szentlelkét? Például úgy, hogy nem vetjük le a hazugságot. Meg-

Bibliaolvasó kalauz

Augusztus

1.	H	2Krón 7,11–22	Lk 20,1–8
2.	K	2Krón 8,1–11	Lk 20,9–19
3.	Sze	2Krón 8,12–18	Lk 20,20–26
4.	Cs	2Krón 9,1–12	Lk 20,27–40
5.	P	2Krón 9,13–31	Lk 20,41–47
6.	Szo	2Krón 10	Lk 21,1–4
7.	V	2Krón 11	Lk 21,5–19
8.	H	2Krón 12	Lk 21,20–24
9.	K	2Krón 13,1–12	Lk 21,25–33
10.	Sze	2Krón 13,13–23	Lk 21,34–38
11.	Cs	2Krón 14	Lk 22,1–6
12.	P	2Krón 15	Lk 22,7–13
13.	Szo	2Krón 16	Lk 22,14–23
14.	V	2Krón 17	Lk 22,24–30
15.	H	2Krón 18,1–27	Lk 22,31–38
16.	K	2Krón 18,28–34	Lk 22,39–46
17.	Sze	2Krón 19	Lk 22,47–53
18.	Cs	2Krón 20,1–19	Lk 22,54–65
19.	P	2Krón 20,20–37	Lk 22,66–71
20.	Szo	2Krón 21,1–11	Lk 23,1–5
21.	V	2Krón 21,12–20	Lk 23,6–12
22.	H	2Krón 22	Lk 23,13–25
23.	K	2Krón 23,1–15	Lk 23,26–31
24.	Sze	2Krón 23,16–21	Lk 23,32–38
25.	Cs	2Krón 24,1–14	Lk 23,39–43
26.	P	2Krón 24,15–27	Lk 23,44–49
27.	Szo	2Krón 25,1–16	Lk 23,50–56
28.	V	2Krón 25,17–28	Lk 24,1–12
29.	H	2Krón 26,1–15	Lk 24,13–27
30.	K	2Krón 26,16–23	Lk 24,28–35
31.	Sze	2Krón 27	Lk 24,36–49

szomorítjuk a Szentlelkét, ha nem az igazságot mondjuk, ha valakinek a szavát kifogatjuk, a háta mögött másokkal beszélünk róla. Akkor is megszorítjuk, ha mérgesek vagyunk, ha nem végezzük hűségeken a munkánkat, ha nem segítünk a bajban levőkön, ha önzöek és szeretetlenek vagyunk. Akkor is megszorítjuk, ha mocskos beszéd származik a szánkból. A Szentlelkét megszoríthatjuk keserűségünkkel, hálátlanságunkkal, panaszkodásunkkal és önsajnálattalunkkal is. Sőt a leginkább akkor, ha nem vagyunk egymáshoz jószágosak, irgalmasok, ha nem tudunk megbocsátani egymásnak.

De mi történik akkor, ha Isten gyermekei megszorították a Szentlelkét? Ez épp úgy van, mint amikor egy gyermek megszorítja az édesanyját vagy édesapját. Ilyenkor az visszavonul. Nos pont így történik a Szentlélekkel is. Egy időre elhallgat, visszavonul. Nem hagyja el Isten gyermekeit, mert erre az Ige ígéretet is ad, de érezteti velük, hogy ő e helyzetben nem tudja bátorítani, vigasztalni őket.

Mit lehet tenni, ha megszorítottuk a Szentlelkét? Megvalljuk, hogy vétkeztünk, és bocsánatot kérünk. S a Szentlélek kész nekünk megbocsátani éppúgy, ahogy az Atya és a Fiú is készek megbocsátani. A bocsánat után a kapcsolat újra helyreáll, a Szentlélek újra szól, vezet és vigasztal minket.

Lőrincz István

Kórházlelkészek Erdélyben

Kolozsvár

Buzogány Emese, Megyei Sürgősségi Klinika
Elérhetőség: e-mail: buzoganyemese@gmail.com,
tel.: 0740-368663

Balogh Gyöngyi, Onkológia

Elérhetőség: e-mail: gybalogh@gmail.com,
tel.: 0740-295770

Brassó

Magyari János, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: magyarioan@yahoo.com,
tel.: 0721-564553

Marosvásárhely

Lakatos Gabriella, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: lakatos.gabriella@gmail.com,
tel.: 0746-091941

Korodi Csaba, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: csabakorodi62@gmail.com,
tel.: 0723-331317

Szászrégen

Szép Ildikó, Városi Kórház

Elérhetőség: e-mail: szep.eduard@yahoo.com,
tel.: 0726-529977

Bánffyhunyad

Lukács Margit, Városi Kórház

Elérhetőség: e-mail: lukacsmanyyika@yahoo.com,
tel.: 0724-056691

Sepsiszentgyörgy

Orbán Edit, Megyei Kórház

Elérhetőség: e-mail: edit.orban@yahoo.ca,
tel.: 0729-807973

Tévedéseink sem hiábavalóak

Gondolatok a Görgényi Egyházmegye lelkészértekezletén

Szerintem nagyon nehéz a jéghegy csúcsán állva érzékelteni azt, mi van alattam, hiszen tengernyi víz fedi el a lényegét, ami láthatatlan. Visky S. Béla kolozsvári teológiai tanár mégis megpróbálta megtenni ezt a Görgényi Ref. Egyházmegye negyedévi lelkészértekezletén a szászrégeni DIO Házban – Dietrich Bonhoefferrel kapcsolatban. Láttatni egy órányi idő alatt egy emberéletből a lényegét.

Egy élet annyira személyes, hogy még a legközelebbieket sem látják bele titkainak mélységébe, de e nyári napon előttünk mégis kibontakozott szavai nyomán a híres német teológus hite, életének világító fátyla, mely bevilágított a második világháborúban vergődő Európa borzalmainak sötétjébe.

Az előadó elmondta: egykori galambodi lelkipásterként sok ismerőst, barátot lát a teremben. És azt is hozzátette, hogy ez a megélt „szentek kö-

zösségét” idézi számára, hiszen jó együtt lenni és titkokról beszélgetni. Annak titkáról, akinek tökéletes megismeréséhez nem elég egy földi életidő.

Végignéztam az arcokon. Mindannyian más gyülekezetből, más magánszférából érkeztünk. Hoztuk gondjainkat, időszerű kérdéseinket, hogy szándékosan megfelelkezve az éppen zajló templomjavítás, építkezés, felvételi, érettségi és ezernyi dolog gondjáról – magunkra vegyük pár órára a „filozófia keresztjét”. Pál apostol jutott eszembe, aki így szólította meg a római, korinthusi, efézusi gyülekezet tagjait: „szentek...”. Pedig ők nem látták szentnek magukat, és mai szemmel sem biztos, hogy elmondanánk róluk ezt, az apostol mégis bennük látta a Szentet. Bonhoeffer is beszél erről, amikor életművében

említi a méltóság és méltatlanság kérdését. „Hiszem, hogy Isten mindenből, még a legrosszabból is jót tud és akar kihozni. Hiszem, hogy Isten minden bajban annyi ellenálló erőt ad, amennyire szükségünk van. De sohasem adja előre, hogy bizalmunkat ne önmagunkba vessük, hanem egyedül Őbelé. Hiszem, hogy vétkeink és tévedéseink sem hiábavalóak, s hogy Istennek azokkal sincs nehezebb dolga, mint vélt jó cselekedeteinkkel.”

Székely Levente

A gyógyító hit

Tudományosan bizonyított az a tény, hogy az Istenben hívők gyorsabban gyógyulnak. Ez azért mondható szenzációsnak, mert korábban az ellenkezőjét állították az ateista tudósok – nem is kevesen. Akkor az volt az álláspont, hogy a vallásosság magában is betegség, egy olyan illúzió, amely akadályozza az egészséges életvitelt, és további betegségeket idéz elő.

Ennek a szemléletnek most már vége. Ma már egyre sokasodnak azok a vizsgálatok, amelyek azt kutatják, miként segíti a vallásosság a betegek gyógyulását.

A stresszmodell segíti a megértést. Vagyis váratlan veszélyhelyzetekben szervezetünk „erőtöbbletet” produkál úgy, hogy olyan anyagokat juttat a keringési rendszerünkbe, amelyek képessé tesznek rendkívüli teljesítményekre. A kialakuló „harcban” „kiszülnek” ezek az energiák, és helyreáll a szervezet normális működése. Ha nem sülnék ki, ezek az anyagok méreggéválnak. A mai ember állandó stresszhelyzetben vergődik. Ilyenkor feltorlódnak benne az „energiahordozók”, és ezért romboló hatást váltanak ki. Itt mutatkozik a vallásosság óriási jelentősége. Ez a leghatásosabb erő a stressz megfékezésére.

Egy vizsgálatba bevont több ezer idős aszszony vallotta, jobban érzi magát, ha legalább hetente egyszer átéli a templomi istentisztelet áhítatát. Nem elég otthon elzárkózva imádkozni a gyógyulásért, a vallásos szertartásokon való személyes részvétel használ a legtöbbet.

A felmérést végző orvosok szerint az a baráti szeretet, amely a közös templomba járás során alakul ki, szintén gyógyító hatású. Gon-

doljunk arra is, hogy a hívő embert többnyire elkerülik a káros szenvedélyek, vagy az olyan negatív indulatok, mint a gyűlölet, harag, emésztő bosszúvágy, s kevesebb közöttük az alkoholista is.

A hit, az imádság, a bibliaolvasás és a többi lelki gyakorlat megvéd attól, hogy megrémüljünk, amikor váratlanul megtámad valamilyen betegség, illetve erőt, türelmet, bátorságot, békeességet ad annak elhordozásához.

Bányai László

Kórházi életkép

Sokan vagyunk az orvosi rendelő várótermében, és várjuk az orvosprofesszor érkezését. Egy kis várakozási idő elteltével a szolgálatos asszisztens nő közli, lehívták a sürgősségi osztályra, ahol egy halaszthatatlan műtétet kell elvégeznie.

Közben egy szimpatikus fiatalember elmeséli nekem betegsége és meggyógyulása történetét. Géza a nyár elején volt tüdőszűrésen. A 25 éves marosvásárhelyi autószerelő már el is felejtette a rutinvizsgálatot, amikor értesítést kapott, hogy meg kell ismételnit a felvételt. A fiatalember nem gondolt semmi rosszra, így izgalom nélkül jelentkezett az ismételt röntgenvizsgálatra. Pár nap múlva közölték vele, a nyak mellkasi folytatásában – az úgynevezett gátterében – egy „oda nem való gombóc” látható.

A gépekkel tele kórteremben úgy érezte, mintha egy tudományos fantasztikus film szereplője volna: monitorok mutatták a szervezetben zajló folyamatokat. A testébe tucatszámra

Folyosó nyílik

Ne féljete, megálljatok!
És nézzétek az Úr szabadítását.
(2Móz 14,13–14)

Izrael hamar a kétségbeesés helyzetébe kerül. Azt emberek még Egyiptomot sem hagyják el, máris véget ér a kivonulás öröme és lelkesedése. Úgy érzik, csapdába kerültek. Nincs tovább. Láttak ugyan tíz csodát, látták, ahogyan Isten munkálkodik népe érdekében, de a közelgő veszély, a szívükre rakódó félelem mindent szertefoszlat. Előttük a tenger hullámszik, hátuk mögött porfelhő jelzi a fáraó hadainak közeledtét, körös-körül pedig pusztaság.

Mennyiszer fogalmazták meg ezt a rendszerváltás utáni, hosszú nyúlt pusztai vándorlásukban a kommunista utóállamok népei is. Amikor maga a létezés kerül veszélybe, amikor a megélhetés és a lét biztonsága fordul ki lábunk alól, a letűnt rabság viszonylagos biztonsága a nép számára jobbnak tűnik.

*A hitelenség kérdései a 21. század embe-
rének is ismerősek: miért engedte meg Isten,
hogy csapdába kerüljön az életem?*

*A népet ebben a torz, önmagából kivet-
között pánikállapotában Mózes csendesség-
re inti: Isten népe, maradj vesztig, és figyelj
az Úrra. Emeld fel tekintetedet önmagadról,
nyomorúságodról, körülzárt állapotodról,
mert felfelé még nem tekintettél.*

*Életünk nehézségei elszívják éltető erőn-
ket. Felszámolják nemcsak az Isten iránti
hitet, de a felebarátban, sőt önmagamban
való bizalmat, reményt is. De éppen ez az
alkalmas pillanat Isten munkájára: ahol én
már megadom magam. Visszavonulnék, de
nincs hova. Ahol az emberi élettér beszűkül,
s nem marad több, mint a Pillangó című vi-
lághírű filmalkotásból ismert öt lépés faltól
falig.*

*A rész végén már a túlsó parton, kime-
nekített helyzetben látjuk a népet. Isten kijá-
ratot mutat számukra a körülzárt állapotból.*

*Az életem és körülményeim közé belépő
Úr beavatkozásával folyosó nyílik előttem is.
Utat nyit, ahol emberileg lehetetlen, ám ezen
az úton újra ő lesz vezérlő csillagom.*

Fábián Tibor

futottak a csövek. A sürgős vérpótlások miatt lehűlő testét elektromos paplannal melegítették. Géza két hét után hagyhatta el először az ágyát. Annyira legyengült, hogy először csak arra volt képes, hogy a két lépésre levő asztalig elvándorogjon.

Ma már meggyógyult, és nyugodtan beszél mindazon időről, amit a kórházban eltöltött. Az ott eltöltött idő jelentős részét átaludta. Most a meghagyások szerint eljött az orvosi felülvizsgálatra.

Mikor megtudta, hogy nyugdíjas református lelkipásztor vagyok, elmondta, ő is református, és minden vasárnap a nagymamájával együtt részt vesz a templomi istentiszteleten. Hiszi, és meg van győződve arról, hogy Isten segítségével most nem lenne itt... meggyógyultan.

B. L.

Ne legyünk szervizegyház

(Folytatás az 1. oldalról)

Ilyenkor nem ti cselekedtek, hanem Isten cselekszik általatok – biztatta a fiatal lelképásztorokat a püspök.

Istentisztelet után a templom kertjében kopjafát avattak, amely a lelkészszentelő közgyűlésnek állít emléket. A kopjafát Kocsis Ferenc széki gyülekezeti tag faragta hálából azért, hogy Isten megszabadította egy súlyos betegségből. A kopjafa tartalmazza a tizenegy felszentelt lelképásztor nevét is. Az egyházkerület elnöksége és a helyi presbitérium döntésének értelmében az ünnepi istentiszteleten gyűlt perselypénzt a viharkárosult kutyfalvi templom javára adományozták. Az egyházközség elöljárói Lukács Vilmos István kutyfalvi lelképásztornak adták át a mintegy 4000 lejes adományt.

Az egyházkerületi közgyűlés – a lelképásztorok felszentelését követően – másnap a különböző ügyosztályok és bizottságok jelentésének meghallgatásával folytatódott. Kató Béla püspök szomorúan állapította meg: az egyház belső hivatalos kimutatása szerint az erdélyi reformátusság tovább csökken. Elmondta: nagyfokú az elvándorlás, az előregedés, a mezőgazdaságból már nem lehet megélni, ezért sokan a városra költöznek, ahol viszont az emberek többnyire elkallódnak. Így növekszik a városi és a város környéki lakosság, ám fogy a vidéki gyülekezetek híveinek a száma. Jelentésében a püspök ezért hangsúlyozta a városi misszió és a kisgyülekezetek megsegítésének a fontosságát. Kató Béla – a nagyvárosi gyülekezetekről szólva – szorgalmazta a második vagy harmadik lelképásztor megválasztását, beszélt a teológiai felvételi átszervezéséről – nemcsak a lexikális tudást, hanem a rátermettséget is figyelembe kell venni –, a teológiai képzés lerövidítéséről, valamint a vallásanári kar és a teológia közti kapcsolat erősítéséről.

A fogyó gyülekezetekről, az asszimiláció és vegyes házasság szomorú valóságáról, valamint a kitepedésről beszélt jelentésében Szegedi László missziói előadó, és megállapította, hogy az elmúlt esztendőben egyházkerületünk ismét több mint négyezer lélekkel fogyott. – Sajnos ma már nem minden gyermeket keresztelnek meg – fogalmazott Szegedi. A missziói előadó az intézményes diakónia, a családpassztoráció és a lelkigondozás fontosságára hívta fel a figyelmet.

A leegyszerűsített romániai törvénykezés könnyebbé teszi a válást, ezért az utóbbi időben ijesztően megnőtt a válások száma, de a vizitációk során tapasztaltak szerint igen sok az egyedülálló nő és férfi is a gyülekezetekben. – Egyesek már szervizegyháznak tartanak miniket, mert több helyen a presbitérium kérésére vagy a lelképásztor önkényes döntése nyomán lemondanak a vallásórakról, délutáni istentiszteletről, bűnbánati alkalmakról vagy éppen a

bibliaórákról. A templomlátogatottság továbbra is csökken, csupán sátoros ünnepek alkalmával növekszik, van azonban olyan gyülekezet is, mint a kalotaszegi Zsobok, ahol a templomlátogatottság eléri az 58 százalékot – vázolta tapasztalatait a missziói előadó.

A kiegészítésekhez és kérdésekhez hozzátartozva, Kató Béla a presbiterképzés fontosságára hívta fel a figyelmet. – Önkénteseket kell keresnünk, akik akkor is pásztorolják majd a gyülekezeteket, amikor már a településen nem lesz lelképásztor – figyelmeztetett a püspök. Az egyházkerületi közgyűlés számos adminisztratív kérdésben döntött, többek között megvonta a palástviselési jogát a volt mákófalvi lelképásztornak, Imre István Zoltánnak, és a Kolozsvári Egyházmegeye kérésére jóváhagyta egy missziós egyházközség létrehozását Apahida központtal. Bibza Gábor esperes hangsúlyozta: a Kolozsvár környéki településekre egyre többen költöznek ki, ezért szükség van arra, hogy az ott letelepedőket is pásztorolja valaki. A közgyűlési határozat értelmében Apahidához tartozik majd Zsuk, Telekfarka, Dezmér, valamint Szamosszentmiklós.

Somogyi Botond

Felszentelt lelképásztorok

1. Barta István-Zsolt – Dés (Dési Egyházmegeye)
2. Éles Éva – Katona (Dési Eme)
3. Fehér Attila – Kolozsvár-Bulgária-telep
4. Hajdú-Nagy István – Küküllőalmás (Brassói Eme)
5. Lukács Vilmos István – Kutyfalva (Marosi Eme)
6. Marosi Tünde – Székelykeresztúr (Székelyudvarhelyi Eme)
7. Mezei Sándor – Marosvásárhely-Gecse utca (Marosi Eme)
8. Nagy István-Zoltán – Komandó (Kézdi-Orbai Eme)
9. Szabó Attila – Kolozsvár-Felsőváros
10. Székely Szabolcs – Szamosújvár (Dési Eme)
11. Zsizsmann Endre – Kolozsvár-Kerekdomb

Ami nem a Szentírás szerint való, az nem származhat Szentlélektől

(Folytatás az 1. oldalról)

A két tábor ugyanis teljesen ellentétes gondolkodású e kérdésben.

– Mit mondanak azok, akik a melegházasság elfogadása mellett kardoskodnak?

– A zsinaton erről nem tudtunk beszélni, de jártam az Egyesült Államokban is, ahol ugyan csak a presbiteriánus egyház vendége voltam. Ott újból előkerült a téma. Náluk már néhány éve szavaztak az említett kérdésben, a szakadás megtörtént, ráadásul kétharmad távozott az egyház kebeléből.

– A távozókkal mi történt?

– A szabály szerint nem vihetik magukkal az egyház vagyonát, a templomot, parókiát, illetve más egyházi ingatlant. Ezek ugyanis az alapító egyházé maradnak. Mindez azt jelenti, hogy az elszakadt rész hívei és lelkipásztorai bérelt termekben, stadionokban, kultúrházakban tartják istentiszteleteiket, amely új helyzetet, gondolkodásmódot teremtett. Velük is beszéltem, és elmondták: különleges, új forma, hogy Istent így is lehet dicsőíteni.

Néhány év elteltével már lemondtak arról, hogy ragaszkodjanak történelmi épületeikhez.

– Ideológiailag, vallási szempontból mivel magyarazzák a döntést?

– A melegházasság mellett érvelők azt állítják: a Szentírás egy dolog, amit a Szentlélek mond, az más. És számukra ez utóbbi a fontos. Ez rendkívül veszélyes út, amelyre rátértek. A Szentlélek ugyanis csak azt mondhatja, ami az Írásban benne van.

– Milyen lélekre gondolnak? Az emberben levő lélekre vagy a Szentlélekre?

– Hát eléggé keverik. Teológiai szempontból nyilván a Szentlélekre gondolnak, de ez nagyon képlékeny dolog, mert olyan területre lépünk, ahol nem tudjuk ellenőrizni, mit mond a Lélek. Ha erre az útra térünk, akkor szinte bármit tudunk igazolni, állítani. A mi hitünk szerint azonban ami nem a Szentírás szerint való, az nem származhat a Szentlélektől.

Amúgy amióta az Egyesült Államokban hivatalosan is elfogadták a melegházasságot, sorra szakadnak az egyházak, nemcsak a presbiteriánus egyház.

– A püspök úr amerikai szenátorokkal is találkozott Washingtonban a Mikó-ügy kapcsán. Milyen sikerrel?

– Tavalyelőtt ősszel, 2014 novemberében a ploiești-i táblabíróság által hozott ítélet – mely szerint a sepsiszentgyörgyi Mikó-kolégium épületét újra elvették tőlünk – lesújtó

volt, és számunkra elfogadhatatlan. Mindazok ellenére, hogy az amerikai nagykövetség képviselője számos peren vett részt, és figyelemmel kísérte a fejleményeket – jelezve, hogy az USA-nak fontos az ügy, ezt erősítette meg 21 szenátor külön beadványa is John Kerry külügyminiszterhez –, a pert mégis elvesztettük. Ezért szerettem volna találkozni a szenátorokkal, és megtudni a véleményüket az ügyvel kapcsolatban, egyáltalán azt, hogy tudnak-e a végkifejletről.

– És tudtak?

– Egyikük sem tudott a számunkra negatív döntésről. Ezért bekérették az Egyesült Államok külügyminisztériumának tisztségviselőjét a képviselőházba, hogy számoljon be a helyzetről. Jelen volt a romániai ügyekkel foglalkozó referens is, aki azt állította, az ügy meg fog oldódni, sőt azt is elmondta, hogy a román államelnök májusban aláírt egy törvénymódosítást, amely rendezi a jogutódlás kérdését az egyházi ingatlanokkal kapcsolatban. Erre nyilván azt válaszoltam, hogy erről nem tudunk, velünk illet nem közöltek. A képviselők elhatározták, utána néznek mindennek, mert az nem lehet, hogy az egyik egyet állít, a másik mást mond.

A képviselők ugyanakkor biztosítottak arról, nem felejtették el az ügyet. Az egyházi ingatlanok visszaszolgáltatása továbbra is prioritást jelent, hiszen a vallásszabadság és az emberi jogok kérdése nem kerülhet le a napirendről.

– Néhány helyi, észak-amerikai magyar közösséghez is ellátogatott. Kivel találkozott, mit tapasztalt?

– Washingtonban és a kanadai Torontóban találkoztam magyarokkal. A pennsylvaniai Betlehemben is találkozhattam volna, hiszen ott létezik egy Hungarian Reformed Church. Szép nagy magyar korona van a táblájukon, de a helyszínen bezárt templomot találtam egy olyan részében a városnak, amelyet valamikor elődeink építhettek. Ám ahogy körülnéztem, láttam: nem éppen magyar emberek

lakhatnak a környéken. Az interneten angolul hirdetik magukat: kenyeret és lángost sütnek a templom alagsorában. Ez jelenti a bevételi forrásukat, ezzel nagyjából jellemeztem is az egyházi életet, amely persze nem vonatkozik mindenkire.

A statisztikák szerint az USA-ban másfél millió magyar származású személy él. Ennek sajnos már kevesebb mint egytizede beszéli a magyar nyelvet. Sokan közülük beépültek az amerikai társadalomba. Washingtonban találkoztam az ottani magyar szervezetek – többnyire idős emberek közössége – képviselőivel egy vacsorán. Tájékoztattam arról, mi történik nálunk, Erdélyben: elsősorban a népességfogyásról és kisebbségi életünk nehézségeiről beszéltem.

Kanadában a Torontói Első Magyar Református Egyház vendége voltam; a hazaiak elmondták: a városban és környékén mintegy 100 ezer magyar élhet, ennek ellenére kevesen tartoznak szervezett közösséghez, még kevesebben járnak templomba. 5-600-an tartozhatnak a református egyházhoz, ám csupán 150-et tartanak nyilván.

Éppen akkor voltam ott, amikor június 4-én, a magyar összetartozás napján a torontói 1956-os emlékművet koszorúzták meg, este pedig a helyi Magyar Házban – fiatalok és gyerekek közreműködésével – gála-

műsoron vettem részt. Az ottaniakkal való beszélgetés során kiderült, többen is hazajönének, viszont már rég elvágták a szálakat a szülőföldtől, nehezen találnák meg helyüket itthon, ezért gyerekeik, leszármazottaik abban érdekeltek, hogy minél hamarabb integrálódjanak a többségi nemzetbe. Ám ez utóbbit ott nem igazán lehet tudni, mit jelent.

A megemlékezés alkalmával különben hangsúlyoztam, egy szempontból akár áldásként is felfoghatnánk a trianoni békediktátumot: a szétszórtságban minden magyar ember nagykövete lehet nemzetének. Természetesen csak abban az esetben, ha nem a beolvadás és integrálódás oldaláról közelíti meg, hanem ha magyarságát naponként megéli.

– Az ott tapasztaltak fényében akár azt is mondhatnánk: jó az, hogy mi itt élünk Erdélyben...

– Igen, onnan egyértelműen így látszott. És azt se feledjük, a Kárpátok sok mindentől megvédtek bennünket évszázadokon keresztül. Ha csak a csillogásra-villogásra tekintünk, és elkezdünk futni a többi után, akkor könnyen megteveszthet minket a világ, és hamar boldogtalanokká válhatunk. Ha itt maradunk, ahol őseink ezer év óta éltek, akkor egy szörványgyülekezet tagjaiként is másképp állhatunk meg. Ezért akár a hegy- és vízrajzra, klímára, akár a biztonságra gondolok, valóban állíthatjuk: Erdély valóban élhetőbb hely, mint bármelyik a környezetünkben. Viszont ezt nekünk is el kell hinnünk, és fel kell nőnünk ahhoz, hogy ezt értékelni tudjuk.

Amikor az igehirdetés hallgat, a kiadványaink beszélnek

Generális vizitáció Csíkszeredában

A csíkszeredai egyházközség egyházkerületünk egyik legdinamikusabban fejlődő gyülekezete. Reformátusnak lenni a túlnyomó részt katolikus vidéken – identitáserősítő tényező. A környékre érkezett reformátusok nem alkotnak homogén közösséget, az ország minden tájáról érkeztek ide, akik a munkalehetőségért költöztek Csíkszeredába. Valószínűleg ezek miatt választotta ezt az egyházközséget a generális vizitáció helyszínéül Kató Béla püspök.

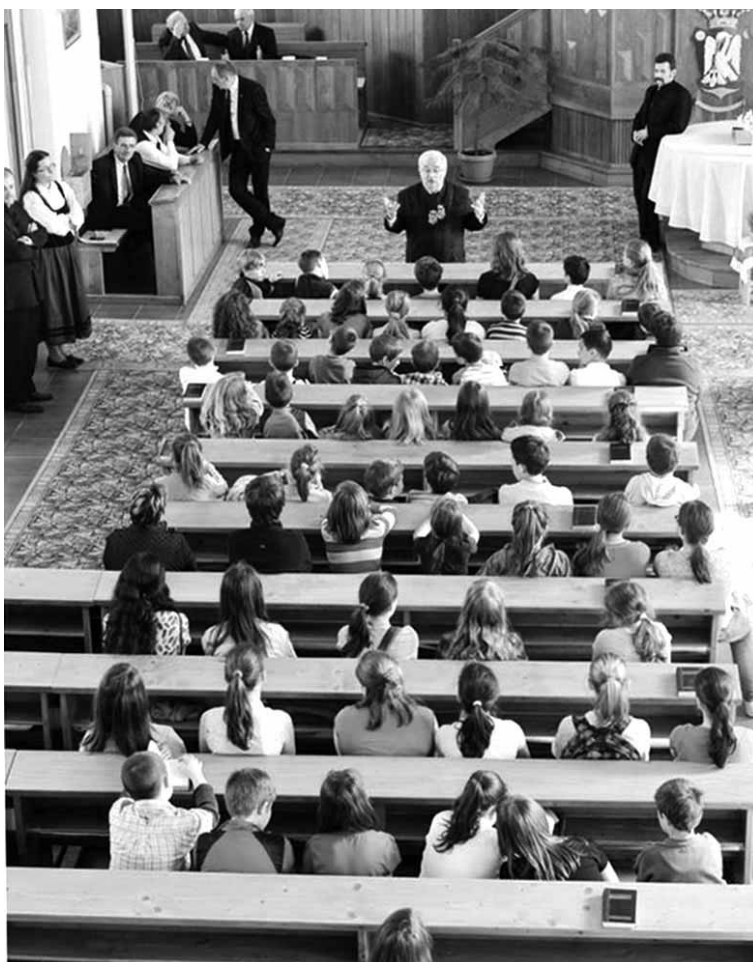
A székelyudvarhelyi egyházmege elnöksége és az egyházközség képviselője Csíkszereda leghosszabb utcájának elején, a Hármaskeresztnél várta és köszöntötte a bizottságot, innen közösen mentek el a parókiára, ahol Szatmári Szilárd lelkipásztor tartott áhítatot. A délelőtt folyamán a bizottság a csíkszeredai polgármesteri hivatalba látogatott. A beszélgetés során kiderült: az elmúlt 12 évben sokat fejlődött a város, főleg a kultúrára, sportra, művelődésre fektettek hangsúlyt, azonban egészségtelen a város gazdasági felépítése. A megbízott polgármester szerint át kell hangolni a várost a tartalommal, étellel való feltöltésre, ami nem könnyű, mert az emberek bizalmatlanok a városi vezetők elleni eljárások miatt. A lelkipásztoroknak nagy szerepük van abban, hogy tartják a lelket az emberekben, amikor az adminisztráció összeomlani látszik.

Kató Béla püspök elmondta, nem könnyű időszakot él át a város. Konceptációs perek mindig is voltak, de ha tudjuk az igazságot, akkor abban hinni is kell. A városnak hiteles, igazságban is hívő emberekre van szüksége, ezt meg is érdemli. A beszélgetés folyamán elhangzott: a városban létezik egy leszakadó réteg, a tömbházlakók, akik megrekedtek ott, hogy megszűnt a gyár és a munkahelyük. Csíkszeredában két romatelep is van, a

város vezetősége úgy próbálta integrálni őket a közösségbe, hogy a gyerekeket beiskolázták, és bevonták a városi étkeztetési programba. Akik ilyen típusú nevelést kaptak, nem a bűnözés irányába indultak el.

A nagyvárosi létnek sok buktatója van

A délután folyamán Kató Béla püspök az idősebb asszonyoknak a pótnagymamaprogramról beszélt, amellyel sokat segíthetnek a fiatal házaspároknak, hangsúlyozta a közösség megélésének fontosságát. A beszélgetés alkalmával a nőszövetségi tagok a családpassztorációra kér-

deztek rá. A püspök szerint egyházkerületi szinten nincs ilyen program, vannak azonban lelkipásztorok, akik ezen a területen továbbképzik magukat. A nőszövetségi találkozóval párhuzamosan a templomban mintegy 80 gyerek gyűlt össze, később a konfirmandusok választottak Szegedi László generális direktor kérdéseire.

A gyülekezeti teremben megtartott presbitéri ülésen Kató Béla püspök elmondta, a nagyvárosi létnek rengeteg buktatója van. Ha valakihez nem érünk el, és az nem érzi, hogy valahova tartozik, akkor azzal megy el, aki először fogja meg a kezét. Ez a gyülekezet 130 év alatt kinötte az imaházat, és templomot épített. – A gyülekezetnek küldetése van, hiszen az alsó és felesíki régióknak ez az egyetlen erős gyülekezete. Erő és gyarapodás van az egyházközségben. Szép

példája annak, hogy – bár nem homogén közösség – Krisztusban egyként tud létezni – hangsúlyozta a püspök.

Növekvő közösség

Szegedi László generális direktor kiemelte: a püspöki vizitációk alatt először tapasztalták, hogy egy gyülekezet nem csökken, hanem évről évre növekszik. A vegyes házasságok nagy aránya miatt a református identitás erősítését javasolta a gyülekezetnek. A közösségben 318 özvegy van, ez indokolja a gyülekezeti diakóniát. A missziói előadó szerint feltűnően magas az egyedülálló fiatalok száma is, ez azonban nem elszigetelt jelenség. Kivételes adat ugyanakkor, hogy néha többet keresztelnek, mint temetnek, ugyanakkor sok a beköltözés is. A templomlátogatottság elmarad a kerületi átlagtól, ezen is kell még dolgoznia a gyülekezetnek, főleg a vallásórák alatt kell tudatosítani a gyerekekben, hogy érdemes és fontos templomba járni.

Kató Béla püspök szerint az istentiszteleteken kívül más alkalmakat is lehet szervezni, hogy a közösségbe minden betérő felüdülést találjon. A fiatalok a jó közösséget nem hagyják el. Ha egy fiatalnak nincs otthon közössége, akkor nincs, ami ott tartsa. A püspök szerint 25 évvel ezelőtt fellángolt a magyar közösség, ma azonban a politika szét akarja verni a közösséget, ebben a helyzetben egyetlen esélyünk a megmaradásra az összefogás. Az egyház ilyen helyzetben is olyan stabil pont tud lenni az emberek életében, amelyet nem szabad elhanyagolni.

Családi látogatás

A vizitáció istentisztelettel zárult, amelynek végén Kántor Csaba esperes köszöntötte a bizottságot. Szegedi László generális direktor elmondta, 20 éves távlatban vizsgálják a gyülekezet életét. Disceretes, hogy vannak délutáni istentiszteletek, ez is elősegíti a református identitás erősítését, amelyre a vegyes házasságok nagy aránya miatt van szükség. A missziói előadó megköszönte a gyülekezetnek, hogy az országos cserkészszövetségnek irodahelyiséget biztosítanak a régi parókia épületében. Elmondta, a gyerekekkel való beszélgetésből az derült ki, hogy nem akarnak innen elmenni, ez pedig biztató jel a jövőre nézve. Példás ugyanakkor az iratterjesztés a gyülekezetben. Amikor az igehirdetés hallgat, a kiadványaink beszélnek – emlékeztetett Szegedi László.

Szatmári Szilárd lelkipásztor hangsúlyozta: úgy élte meg e napot, mint amikor a család jön látogatni. Köszöntések után a gyülekezet műsorára került sor, a közösség ifjai tettek bizonyosságot, Lukács Márton zongorajátékával tette szebbé az ünnepi istentiszteletet, Forró Erős Dóra szavalt, Márton Sára pedig népdalt énekelt az ünneplő közösségnek.

Kiss Gábor

Fotók: Kiss Gábor

Láng vagy, amely üveg alól is égig ér

Nőszövetségi Munkatársképző a Kézdi-Orbai Egyházmegyében

Száznál is több fénykép örökítette meg a Kézdivásárhelyen megtartott Református Nőszövetségi Munkatársképző harmadik modulját. Borsos Melinda kerületi elnök szavait idézve: egy eseményút végéhez érkezünk, amely nem zsákutca. Erre az útra jó adag útravalót kaptunk. Pakoljuk be szellemi hátizsákunkba, és tudjuk elővenni ott, akkor és úgy, ahol a legnagyobb szükség lesz rá.

Dr. Buzogány Emese igemagyarázatát követően, dr. Gorbai Gabriella érdekes előadásával keltette fel az érdeklődést önmagunk és környezetünk viszonyulásában a kompetenciák és önértékelés iránt. Minél hamarabb fel kell(ene) ismernünk magunkban az értékeket, és ezeket kamatoztatni embertársaink hasznára, önbecsülésünk erősítésére. Érdekes volt továbbá az a gyakorlat, játék, miszerint képzeljünk el egy olyan fát, melynek erőteljes gyökérzete, törzse és lombkoronája van. Mindhárom alkati részével kapcsolatban fogalmazzuk meg két alapvető tulajdonságunkat. Milyen jó szokincsgyarápító játék, mikor több mint 20 személy 50-60 tulajdonságot sorol fel önmagáról, s arról, hogy mások milyennek tartják, ismerik őt.

A másik gyakorlat arra világított rá, hogy miben hasonlítunk, és miben különbözünk egymástól, melyik korcsoportra mi jellemző, mi az általános és mi az egyedi a testvérhelyzetekben (az egyke, az elsőszülöttől a többgyermekes családig). Az asszertív tulajdonság elsajátítását tűztük ki célul. Milyen nagy szükség van a nyugodt, fegyelmezett, nyílt és őszinte magatartásra, az odafigyelésre, meghallgatásra, önzetlenségre, alaposágra, de arra is, hogy ami az enyém, az jó magam és mások számára, s arra túlzások nélkül büszke legyek. A tudatos flexibilitás, rugalmasság járhatóvá teszi életutunkat, és ha stabil az önbecsülésünk, sokkal könnyebb minden. Megnéztük az „Értékes vagy” – Max Lucado filmcsekjét, a foltmanókról, mely megerősített abban, hogy Élihez (Istenhez) tartozunk, aki azt mondja: „az enyém vagy, mert én alkottalak, nagyon értékes vagy”.

Továbbfűzve a gondolatot: „láng vagy, mely üveg alól is égig ér”. A gyertya lángja is milyen értékes, másoknak világít, önmagát áldozva fel. Este gyertyát mártogattunk, gyönyörűeket, Mátyás Judit angyalosai tiszteletes asszony irányításával.

Második nap – Lengyelne dr. Püsök Sarolta áhítatát követően – Borsos Melinda a stratégiákról tartott interaktív előadásában feltette a kérdést: holnap, ha hazamegyek, mivel kezdem, mit tegyek, hogy jó vagy jobb legyen?

Mi a stratégia? Jól kigondolt, alaposan megtervezett tevékenység, eljárások, módszerek összessége a célok megvalósításáért, azért, hogy jó közösségek jöjjenek létre, ha pedig létrejött, akkor erősödjön, gyarapodjon hitben és szeretetben, mert a jó közösség erő és örömforrás, amiből (a nemes célok érdekében) meríteni lehet. A stratégiák kidolgozásánál fontos a prioritási sorrend, a helyzetkép, a célcsoport,

szerek, határidőnapló, egyeztetések, szervezési kérdések rendezvény előtt, alatt és kiértékelés, következtetések levonása.

Ha az elhangzottakat, tevékenységeket feldolgozzuk, rákérdezzünk, jóleső a felfedezés, hogy lám, milyen szépen épült a résztvevő hallgatóság, a csapat. A játékoknak nemcsak kreatív, hanem didaktikai jellege is megmutatkozott. Az elméletet a gyakorlattal kapcsoltuk össze abban a feladatban, amikor csapatmunkával rendezvényszervezési tervet kellett előkészíteni. Az eredményt, a megszervezett, megvalósításra váró rendezvény tervét csapatunként bemutattuk; és az elemzés plénum előtt történt, amely tanulságos és hatásos volt.

A jól végzett munka után, este gyöngyöt fűztünk Bardócz Tímea tiszteletes asszony irányításával. Naponta többször énekeltünk, gyakoroltuk a tanultakat. A vasárnap reggeli előadás, amelyet Püsök Sarolta tartott, a hivatását gyakorló nő szerepéről szólt, történelmi korokban, időrendi, kronológiai sorrendben elmesélve, az ókortól napjainkig. Úgy élhetünk minőségi életet, ha megtaláljuk a helyes egyensúlyt a hivatás és a teremtett rend között, jó időbeosztással, prioritási sorrenddel, észrevéve, mikor mi a legfontosabb teendő, megfontoltan, rugalmasan, tudatosan, öntudatosan. Nem könnyű, de törekedni, akarni, szüntelenül imádkozni kell, másképp nem lehet. Mindig volt, van és lesz kihez fordulni – hangzott el az előadás során.

Templomozás után visszatértünk az esperesi hivatal tanácstermébe és meghitt, ünnepélyes hangulatban kiértékeljük a munkatársképző mindhárom modulját. Az előadók, képzők a jelenlévőknek oklevelet adtak át. A kezdeti félszeg üdvözlésekből baráti ölelések lettek, a bizalom és önbizalom bimbói kivirágoztak, és testvérként vettünk búcsút, hisz mindannyian Isten gyermekei vagyunk. Hála és köszönet az Úrnak és mindenkinek!

Nagyoláh Ilona
nyugdíjas tanítónő

a jó szervezés, az alternatívák, ha muszáj, az újrakezdés.

Érdekes volt az ötletbörze, mely két területre vonatkozott: a kipróbált és bevált, valamint a lehetséges ötletekre. Buzogány Emese Máté evangéliumából idézve „Menjetek és tegyetek tanítványokká minden népeket” – mélyrehatóan, érdekesen magyarázta a küldetést, a missziót, a belmissziót, a külmisziót, koncentrikusan is kihangsúlyozva, hogy a lelki gyarapodás milyen nagyon fontos. Szó esett a bibliaismeretről, Emmaus-féle kurzusokról, bibliaolvasó kalauzról, és könyvismertetőn is részt vettünk (Zsigmondné Tüdös Klára: *Csizma az asztalon*, Babos Sándor: *Vándorlevelek Mandzsúriából*).

Püsök Sarolta módszertani előadást tartott *Hogyan szervezzünk konferenciát?* címmel. Egy-egy rendezvény megszervezésekor a következőket kell szem előtt tartani: kinek tartjuk, ki a célcsoport, témaválasztásnál mit akarunk megvalósítani célkitűzések, órarend szerinti időbeosztás, mikor mit kell tenni. Munkamód-

Megrongálódott a kutyfalvi templom

Az egyik idei nyári tornádószerű vihar jelentős károkat okozott Maros megyében: Kutyfalván és Marosdátoson több száz háztetőben tett kárt, a kutyfalvi templom sisakját pedig le is döntötte. A parókia cserepeit is lerepítette a vihar, emiatt az be is ázott, valamint a parókia udvarán lévő gazdasági épületek tetőszerkezete is megsérült. Kutyfalván a kisebb károkat hamar sikerült helyreállítani, a házak nagy részét cserepekkel újrafedni. Mivel azonban a kutyfalvi templom „A” kategóriás műemlék, először szakszerűen fel kell mérni a károkat, csak azt követően lehet nekifogni a javításnak. Lukács Vilmos István lelképásztor egyik közösségi portálon tett bejegyzését követően többen is jelezték, segíteni akarnak. A lelképásztor szerint anyagi segítségre van leginkább szükség, hiszen az alig kétszáz lelkes gyülekezet pénz-

tára szinte üres. A segíteni akarók a következő BCR-számlákra küldhetik adományaikat.

RO67RNCB0189072489130001 (lej),
RO18RNCB0195072489130001 (euró)
SWIFT: RNCB RO BU, Organizatie:
Parohia Reformată Cuci

Az Erdélyi Református Egyházkerület és Magyarország Miniszterelnökségének hathatós segítségével rövid időn belül el is készült a templom ideiglenes védő tetőszerkezete. A védőtetőt azért kellett ilyen gyorsan elkészíteni, hogy az időjárás ne okozhasson további károkat a műemlék templomban. A ráfordított építőanyagok költségét – Puskás Imre helyettes államtitkár ígérete szerint – Magyarország Miniszterelnöksége a Rómer Flóris Terv vis maior alapjából téríti. A kivitelezést egy szakemberekből álló csoport végezte. A munkálatokat Gálfi Attila vezette, önkéntes munkájukat egyházkerületünknek nyújtott támogatásként ajánlották fel.

Az ige testté lett

Diplomaosztás a Teológián

„Az Úrnak irgalmát örökké énekled” – így kezdődött a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet évzáró ünnepélye Kató Béla református és Bálint Benczédi Ferenc unitárius püspök jelenlétében. Kállay Dezső rektor beszámolójában az intézet megbízható minősítését, a mesterképzés akkreditációját, a bővülő partnerségeket, a diákmobilitás gyakorlatát és a közel huszonöt ezer kötetes könyvtár gyarapításának jelentőségét hangsúlyozta. A fennállásának 120. évfordulóját nemrég ünneplő intézetben a tavalyi évben 145 református, unitárius és evangélikus hallgató képzését összesen 13 főállású tanár, továbbá társult és óraadó oktatók biztosították.

A teológia vegyes karának énekét követően, a legjobb tanulmányi eredmények és legkiemelkedőbb szolgálatok méltatása és díjazása következett. Beszédet tartott a végzősök kép-

visletében Benedek Csongor, aki a tanári kar hozzáállását méltatta, és Isten gazdag áldását kérte mindannyiukra. Az eredményes teológusoknak kijáró oklevelek és a velük járó jutalmaknyelvek kiosztását az immár bevált hagyomány szerint az ötven és hatvan évvel ezelőtt végzetek számára arany- és gyémántdiplomák átadása követte. A tucatnyi megjelent nevében Ábrám Sámuel tartott köszöntőbeszédet, amelyben töretlen szerénységre és hitre buzdította az ifjúságot. „Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?” – zárta szavait, majd ének és áldás zárta a felemelő ünnepséget.

A Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet nemrég szépen felújított dísztermében jelképes a szószerk feletti felirat, a két nagy protestáns fejedelem, Bocskai István és Bethlen Gábor festményei által közrevéve: „Verbum caro factum est.” Legyen az ige testté ünnepeinkben és mindennapi életünkben egyaránt!

Ábrám Zoltán

Világhírű festményeket adományoz a FessNeki

A FessNeki művészeti stúdióban napról napra világhírű festők műalkotásai kerülnek elő, hogy a festeni vágyó, előképzettséggel nem rendelkező vendégek elkészíthessék saját példányukat belőlük. Az alkotóműhely most a különféle létesítmények életét is megszínesíti: jótékonyági kezdeményezés keretein belül festményeket ajánl fel segítő intézményeknek – például kórházaknak, gyermekotthonoknak, iskoláknak!

A FessNeki stúdiója olyan adományozási akcióba kezd, amely során egészségügyi és szociális intézmények, civil- és egyházi szervezetek, valamint iskolák, óvodák közös használatú tereit díszíti fel a rengeteg, raktárában várakozó festménnyel. „Azontúl, hogy a festéssel hozzásegítjük az embereket a kikapcsolódáshoz, valamint kreativitásuk és magabiztosságuk fokozásához, szerettünk volna egy jótékonyági »vonalat« is elindítani, és az instruktoraink által megfestett rengeteg festményt eladományozni. Fontos szempont volt, hogy ezen alkotásokat olyan intézmények számára ajánljuk fel, amelyek mások segítségével foglalkoznak” – számolt be a kezdeményezésről Sávai Rita és Sávai Anikó, a stúdió két alapítója.

Az alkotóműhely kórházak, gyermek- és időotthonok, segítő civil- és egyházi szervezetek, valamint oktatási intézmények jelentkezését várja, hogy festménycsomagot állítson össze számukra. „Kezdeményezésünkkel szeretnénk hozzájárulni az egészségügyi és szociális intézmények működéséhez, olyan módon, hogy belső tereiket világhírű festők alkotásaival díszítjük fel. Reméljük, hogy a kiállított festményekkel és a környezetváltozással mosolyt csalunk az emberek arcára” – osztották meg az alapítók.

Az intézmények jelentkezését a hello@fessneki.hu e-mail címen vagy az alábbi linken várják a stúdió munkatársai: http://fessneki.hu/adomanyozasi_akcio. A FessNeki művészeti stúdió Magyarországon elsőként honosította meg azt a műfajt, amelynek során az érdeklődők olyan világhírű alkotók képeit festhetik meg, mint Vincent Van Gogh, Claude Monet, Gustav Klimt vagy éppen Csontváry Kosztka Tivadar.

ISSN-1223-8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár

Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában
Felelős vezető: Dávid Zoltán